

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

SISKE IS GETROUWD

Een blijspel in drie bedrijven

door

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1997

Nr. 2380

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SISKE IS GETROUWD* op te voeren moet de naam van auteur *ROMAIN DECONINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.
De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1997/0220/009
ISBN- 978- 90-385-04902

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/Romain Deconinck erven.
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames - 8 heren)

Siske

Treeze, z'n moeder

Lucette, oudste zuster van Siske

Leontine, jongste zuster van Siske.

Nonkel Troele

Rosa, z'n dochter

Julien, kozijn van Rosa

Arnold, echtgenoot van Lucette

Patroon

Nonkel Frans

Meester De Dikke

Meester De Dunne

Het 1ste bedrijf speelt in de ontvangstzaal ter gelegenheid van het huwelijk van Leontine met Julien.

Het 2de bedrijf speelt ten huize van nonkel Troele.

Het 3de bedrijf speelt ten huize van Siske.

EERSTE BEDRIJF

(Het toneel stelt een feestzaal voor, versierd ter gelegenheid van het huwelijk. Midden algemene opkomst. Voorplan rechts deur naar de eetzaal en danszaal. Links deur naar de keuken.)

Eerste toneel

Lucette, Arnold, Leontine, Julien, Frans en Patroon.

Lied

(Bij het opgaan van het gordijn zingen allen. Na de zang staan Leontine, Julien en Frans samen te praten.)

PATROON : (tot Lucette) Pardon madam, maar de gasten doen vragen wanneer ze aan tafel meugen gaan veur te beginnen eten?

LUCETTE : Patroon, ik trekke mij niets aan, 't is mijn zuster (wijst op Leontine) die vandaag getrouwd is. Ik ben al vijf jaar getrouwd. (met nijdige vriendelijkheid tot Arnold) Is 't niet waar Arnold?

ARNOLD : (Hetzelfde als Lucette) Ja lieveke. (met de ogen ten hemel) Vijf jaar! En 't is er al tiene te vele!!

LUCETTE : (koud) Ge zijt er nog goedkoop vanaf! 't Is er mij al twintig te vele!

PATROON : Ja, maar daarmee weet ik nog altijd niet wat da 'k aan de gasten moet zeggen!

LUCETTE : (opschietend) 'k Heb u gezegd da'k mij niets aantrekke!! 't Is mijn zuster heuren trouw en zij moet maar heur feeste arrangeren!

PATROON : Pardon madam da'k u gederangeerd heb! (bij Leontine) Pardon madam, maar de gasten doen vragen wanneer ze aan tafel meugen gaan veur te beginnen eten?

FRANS : (vriendelijke oude man) Janverdeke, hèn z'al groten honger dan?

LEONTINE : Ja, maar z'hèn gelijk nonkel Frans, w'hadden gezegd van ten ene aan tafel te gaan en 't is al halver twee. Is 't niet waar?

JULIEN : (Een snulachtige jongen. Verliefd in Leontines ogen kijkend.) Ja mijn hertje.

PATROON : En 't eten staat gereed veur op te dienen en 't zou kunnen koud worden.

FRANS : En wat is 't dat we krijgen?

PATROON : Ne koude plat.

FRANS : Ah, en gij zijt bang dat diene koude plat koud gaat worden.

PATROON : 'k Bedoele: dat is den entree, maar daarachter is 't erweetjes (=erwtjes) mee wortelkes en fricandon en dat zou kunnen koud worden.

FRANS : (tot Leontine) Awel Leontine, waarveure kunnen we tons (=dan) niet beginnen?

LEONTINE : We wachten nog achter mama en mijn broere Siske.

FRANS : Hoe? Ze waren toch alle twee op den trouw in de kerke? 'k Heb 'k ik niet gezien dat ze niet mee gekomen zijn naar hier.

LEONTINE : Mama is eerst nog ne keer naar huis gegaan, is 't niet waar Julien?

JULIEN : (verliefd) Ja, mijn hertje.

(Lucette en Arnold zijn ondertussen bij de anderen gekomen.)

FRANS : En Siske is natuurlijk met moeder mee gemoeten!

LEONTINE : Dat weet ge van Siske! 't Is den oudste van ons gedrijs en hij is altijd bij mama. Als zij heur zet moet Siske ook zitten!

LUCETTE : Ja, dat is nu eigenlijk een mislukt meiske dat.

ARNOLD : Ja, gelijk of dade gij ne mislukte jongen zijt.

LUCETTE : (nijdig tot Arnold) Moeit u in mijn famielde (=familie) niet, gij!!

ARNOLD : Spijtig genoeg da'k er mij moet mee moeien! 'k Zou er beter geen zaken mee hèn!!

LUCETTE : Zeg ne keer babbeleire, weete iets te zeggen op mijn famielde?

FRANS : (Om het gesprek een draai te geven.) Apropos Julien waar zijn uw ouders?

LUCETTE : Julien heeft geen ouders ne meer, hein Julien?

JULIEN : Ja mijn hertje.

FRANS : Ja, 'k weet het, maar 'k heb mij missproken, 'k wilde zeggen: famielde. Hij heeft toch ne nonkel en een nichte?

JULIEN : Ja, nonkel Troele en mijn nichte Rosa.

FRANS : Awel, 'k heb ze op den trouw in 't stadhuis of in de kerke niet gezien?

JULIEN : Ja, 'k weet het, maar nonkel Troele is zot...

LUCETTE : g'Hebt gij ook een propere famielde gij!

JULIEN : Jamaar ge laat mij niet uitspreken Lucette. Nonkel Troele is zot van 't reumaties en mijn nichte Rosa, die zijn dochter is, is altijd bij hem veur hem 't helpen. En mijn nonkel Troele heeft gezegd dat hij liever niet op den trouw kwam omdat het te lastig veur hem zou zijn mee zijn reumaties. Maar hij heeft gezegd dat hij naar hier kwam.

LUCETTE : Ah, veur 't eten heeft hij geen reumaties.

LEONTINE : (licht verwijtend) Maar Lucette toch!

ARNOLD : z'Is daar weere mee heure stouten bek!

LUCETTE : 't Is iets da'k van u geleerd heb, scheefkijker!

LEONTINE : Nonkel Troele en nichte Rosa zijn twee brave mensen, hein Julien?

JULIEN : (verliefd) Ja, mijn hertje.

LUCETTE : Ze zou'n er nog stout moeten bij zijn, hein Arnold?

ARNOLD : (doet Julien na.) Ja, mijn hertje.

PATROON : Excuseer mij dames en heren, maar daarmee weet ik nu nog niet wat da'k aan de gasten moet zeggen.

FRANS : Dat ze nog een beetje patiëntie hèn!

PATROON : Wel meneer, ge hebt gij nog bij ulder niet geweest zeker? 't Zijn gelijk beren! Er zijn er heel zeker bij die nog in geen drij dagen g'eete hèn!

LEONTINE : Wat moeten we tons doen? We kunnen toch niet beginnen zonder mama en Siske en zonder Julien zijn nonkel en zijn nichte, hein Julien?

JULIEN : (verliefd) Ja, mijn hertje.

PATROON : Als ik ulder ne goede raad mag geven: ga zeg het ulder zelve, want mij willen ze niet geloven, ze zeggen dat mijn eten nog niet gereed is, en 't is pertan niet waar, mijn erweetjes mee mijn wortelkes en mijne fricandon staan koud te worden!

FRANS : In de fond heeft den baas gelijk. (Tussen Leontine en Julien) 't Is ulderen trouw en 't is ulder die ze moeten zien. Kom. (Gaat naar deur rechts, gevolgd door patroon.)

LUCETTE : (Terwijl ze met Leontine Frans volgt, tot Leontine.) Ja, en zolang er nog een beetje gelukkig uitziet zijde beter dae u nu toont, want morgen zal het afgelopen zijn, de misère zal beginnen... (af met Leontine.)

ARNOLD : (Die de laatste is met Julien, houdt hem tegen.) Wacht ne keer Julien, 'k moet u ne keer spreken...

Tweede toneel

Arnold en Julien.

JULIEN : Ja, mijn hertje... Oh pardon, 't is uit geweunte.

ARNOLD : Luistert ge zijt nu van vandaag af mijn schuunbroere geworden.

JULIEN : Ja Arnold, en 't doet mij veel plezier.

ARNOLD : Mij niet!

JULIEN : Ei maar Arnold toch, 'k heb 'k ik u toch niets misdaan!

ARNOLD : 'k Spreeke van u niet, maar van uw schuunzuster, uw vrouwe's zuster, mijne halve trouwboek! Luistert: 'k ga u ne raad geven, en luistert naar de raad van ne man met ondervindinge want 'k ben al vijf jaar getrouwd met dat venijn!! (met overtuiging) Laat u niet doen van uw vrouwe!!

JULIEN : (zonder overtuiging) Jammaar ge meugt gerust zijn, Arnold.

ARNOLD : Ja, 'k heb het al gezien. Ge staat daar met een gezicht gelijk een half kilootje korentenbrood: (doet hem na) Ja, mijn hertje... Ja, mijn hertje. (met overtuiging) Laat u niet doen!! Want aangezien dat uw vrouwe de zuster is van mijne leeuwentemmer zou het mij niet verwonderen dat ze hetzelfde karakter heeft en als ge u laat doen zijde van 't begin af gescheept in nen boot zonder bodem, en als ge met zo nen boot gaat varen zijde met of tegen uw goeste verplicht van te versmoren! (=verdrinken)

JULIEN : Jammaar, 'k kan zwemmen Arnold!

ARNOLD : 'k Heb dat ook gezegd Julien, maar als 't alle dagen storm op zee is blijfde niet lange boven!

JULIEN : Ja, mijn hertje... euh Arnold!

ARNOLD : Daarom ga 'k u ne goede raad geven: de man is den baas in huis! En gard' a

vous als uw vrouwe begint met vriendelijk te zijn: laat u niet doen, want tons hedde 't zitten!! Den eersten dag van uwen trouw zal ze u heel vriendelijk vragen: "Waarveure komde niet mee Julientje?" En gij gaat heel vriendelijk zeggen: "Ja, mijn hertje." Den tweeden dag zal ze u niets ne meer vragen, maar ze zal u zeggen! "Kom mee Julien." En gij gaat weer heel vriendelijk antwoorden: "Ja, mijn hertje." Maar pas op, g'hebt het zitten, want den derden dag zal ze zeggen: "Vooruit! Mee!! Zeevereire!!!"

Derde toneel

Arnold, Julien, Leontine.

LEONTINE : (Leontine op, vriendelijk tot Julien.) Awel, waarveure komde niet mee, Julientje?

(Julien schrikt op en bekijkt Arnold.)

ARNOLD : (Fier, met een geleerd gezicht.) Wat hè 'k u gezegd manneke? (gaat fier naar deur rechts, draait zich even om en zegt veelbetekenend tot Julien.) Vooruit! Mee! Zeevereire!! (Met leedvermaak lachend af)

LEONTINE : Wat heeft Arnold?

JULIEN : Vijf jaar ondervindinge.

LEONTINE : (verwonderd) Vijf jaar ondervindinge?... Heeft hij iets gezegd misschien?

JULIEN : (wijfelend) ... Nee, mijn hertje...

LEONTINE : (die hem doorzien heeft) Ja!

JULIEN : (onmiddellijk instemmend) Ja, mijn hertje!

LEONTINE : En wat heeft hij gezegd?

JULIEN : Waarveure komde niet mee Julientje?

LEONTINE : Dat hè'k ik gezegd!

JULIEN : Hij ook.

LEONTINE : Julien, 'k ga u ne goede raad geven en luistert naar goede raad.

JULIEN : Ge meugt gerust zijn mijn hertje, 'k heb nog niets anders gedaan.

LEONTINE : De mannen over 't algemeen hèn de vuile gewoonte van altijd te zeggen: de

man is den baas in huis! Dat is van den oude bak! Over honderd jaar was dat juist, maar in onze moderne tijd is dat anders! Aangezien dat de vrouwe het huishouden moet doen, dat ze moet zien dat alles proper is, dat alles op wielkes loopt is het maar meer dan natuurlijk dat de vrouwe den baas is in huis! De vrouwe commandeert want zij weet hoe dat het moet gaan in heur huis!!

JULIEN : (gedwee) Ja, mijn hertje!

LEONTINE : (vriendelijk, lief bij hem.) Ten andere, 'k weet da'k daar met u gene last zal van hèn, dade al zult doen wat da'k ik zegge, hein Julien?

JULIEN : (als boven) Ja, mijn hertje.

LEONTINE : En ge zult zien Julientje, we gaan 't gelukkigste koppelke zijn van de wereld! Al de mannen gaan jaloers zijn op u!

JULIEN : (ongelovig) Zoude 't peizen, mijn hertje?

LEONTINE : 'k Ben er zeker van... Maar, ge moet mijne raad volgen.

JULIEN : (slikt iets weg) Ja, mijn hertje. (Ze willen elkaar kussen.)

Vierde toneel

De vorigen, Troele en Rosa.

(Troele en Rosa op.)

TROELE : We zijn daar zulle!

(Troele komt moeizaam binnen ondersteund door Rosa. Hij is een oude man, vol reumatiek, met een krakende stem, doch niettegenstaande zijn ziekte nog vinnig in 't spreken. Rosa daarentegen is de lijdzaamheid in persoon. Ze is rond de veertig jaar en wordt stilaan het type van een oude jonge dochter, doch men kan toch bemerken dat ze vroeger een mooi meisje moet geweest zijn.)

JULIEN : Ah, nonkel Troele en nichte Rosa is daar!

ROSA : Ge moet ons excuseren dat we wat te late zijn...

TROELE : Niemendalle 't excuseren! Als gij nu peist da'k kan lopen met dat reumaties?!!

En om nen taxi te pakken veur naar hier te komen, dat is 't mij niet weerd! (Tikt vriendelijk op de schouder van Julien) Dag ventje. (Geeft hand aan Leontine) Leontine.

LEONTINE : (Drukt hem stevig de hand) Nonkel Troele!

TROELE : (met een kreet van pijn) Ai!! Miljarde, ge moet zo niet duwen!! 'k Heb 't reumaties in mijn vingers ook zulle!!

LEONTINE : Pardon nonkel Troele.

TROELE : (nog pijnlijk over hand wrijvend) Miljarde, als ge zo geweldig gaat zijn met uwe vent, zie't er mij schuune uit!

ROSA : En hoe hedde 't gesteld op ulderen trouw, kinders?

LEONTINE : Vreed goed Rosa, hein Julien?

JULIEN : Ja, mijn hertje.

ROSA : 't Heeft mij gespeten da'k er niet bij kost zijn, maar ei ja, met pa zijn reumaties...

TROELE : Tut tut tut, uw plaatse is bij mij veur mij 't helpen, diene zever van dat trouwen kunde alle dagen zien!

JULIEN : 't Was pertan schuune nonkel Troele!

TROELE : 'k Geloof het! Al dat geld wegmijten veur nen hoop met tralala waar dade niets van hebt! (ziet rond) Bezieet dat hier ne keer: een zaale huren, een orkest, ne souper veur al die mensen... (bedenkt zich) Wat is 't dat w'eten?

LEONTINE : Ne koude plat, en daarachter erweetjes met wortelkes en fricandon!

TROELE : Dat kan ik in mijn huis ook krijgen, daarveure moest ik zoverre naar hier niet gekomen zijn! (grijpt plots naar z'n hals.) Ai!! 'k heb het weere zitten in mijne nekke ook! Rosa heeft mij nog eerst moeten instrijken veur dat we naar hier kwamen, 't zal een beetje stinken als ik aan tafel zitte, maar allee veur 't geen dat we maar krijgen steekt het niet nauwe! (tot Leontine) Apropos, 'k ben ne keer curieus veur uw famielde te leren kennen, want buiten u ken ik hier niemand.. Dat is de modernen tijd, g'hebt nog geen okkasie veur mee de famielde in kennisse te komen: twee maanden vrijen, de derde maand getrouwd en de vierde maand gescheiden!

ROSA : Maar pa toch...

TROELE : Trekt u dat niet aan gij! (Doet een beweging met de arm, grijpt naar z'n elleboog) Ai!! Mijn elleboog begint ook weere! 't Zal morgen regenen!

ROSA : Ja, als we u moeten geloven regent 't heel 't jaar deure!

LEONTINE : (wijst naar deur rechts) Als ge wilt meekomen nonkel Troele, 'k zal u met veel plezier aan mijn famielde veure stellen!

JULIEN : Geeft uwen hoed; 'k zal hem ondertussen weg hangen.

TROELE : Niemendalle, als de famielde mij niet aanstaat, trek ik er weere van onder, 'k ben niet geweune van mijnen tijd te verspelen met mensen waar da'k niet kan op kijken! Loop Rosa ga binst met Leontine al kennis maken mee de famielde, ik moet een woordeke spreken met Julien.

ROSA : Ja pa. (naar rechts)

LEONTINE : (die haar volgt, tot Troele) Ge komt dan toch nonkel Troele?

TROELE : Vaneige... (=natuurlijk) Niet veur uw famielde, maar 'k heb honger.

ROSA : (onder het afgaan tot Leontine) Ja, 't is 't enigste waar dat mijn vader geen reumaties aan heeft, t' is aan zijn maag. (af met Leontine)

Vijfde toneel

Troele, Julien.

TROELE : (aan zijn knie wrijvend) Hedde mij gene stoel veur wat te zitten, 'k krijg het weere in mijn knienen!

JULIEN : Nee nonkel Troele, al de stoelen staan binnen, dat is hier de ontvangstzaale!

TROELE : Schuun hein? d'Ontvangstzaale! Veel blage, maar z'hèn gene stoel veur aan de mensen te presenteren! 'k Heb den indruk dat 't mij hier niet vele gaat aanstaan en da'k achter 't eten weere weg ga zijn. Enfin luistert manneke, ge weet als uw ouders binst (=tijdens) den oorlog gestorven zijn dat ze mij gevraagd hèn om veur u te zorgen!

JULIEN : 'k Weet het nonkel Troele en 'k ben er u heel dankbaar veure!

TROELE : Zwijg maar, 'g hebt mij geld genoeg gekost! Daarom is 't ook heel natuurlijk, nu dade getrouwd zijt, da'k u ne goede raad geve.

JULIEN : Merci nonkel Troele, ne mens kan gene goede raad genoeg hèn!

TROELE : 't Is juist manneke, en weete wat da't is? 't Is goedkoop, 't kost gene cent! Enfin... Ge zijt dus getrouwd en 't is geen lelijk meiske, 't kost wel beter zijn, maar enfin, goeste is koop, ik zou ze niet moeten hèn...

JULIEN : (tracht vrolijk te zijn) Nog een geluk nonkel Troele.

TROELE : Ge moet niet proberen geestig te doen manneke, 't gaat u niet af!

JULIEN : 'k Zal proberen nonkel Troele... Maar 'k peize toch wel da 'k gelukkig zal zijn.

TROELE : (Schudt langzaam het hoofd.)

JULIEN : Nee? Peisde van nee nonkel Troele?

TROELE : Maar bij nee, mijne nekke doet mij weer zeere! Maar dade gelukkig zult zijn, dat zal van u afhangen manneke! Luistert naar ne raad van ne mens met onder-
vindinge: laat u niet doen zulle! De man is den baas in huis!!

JULIEN : z'Hèn 't mij nog gezegd.

TROELE : En gard'a vous als ze vriendelijk begint te zijn uw vrouwe, want tons hedde't
zitten!

JULIEN : 't Is waar. d'Eerste weeke zegt ze "Waarveure komde niet mee, Julientje?" De
tweede weeke is 't: "Kom mee Julien." En de derde weeke: "Vooruit! Mee!
Zeevereire!!"

TROELE : Ge zult nog chance hèn als ze 't zegt, gewoenlijk schuppen (=stampen,
schoppen) z'u mee de derde weeke!

JULIEN : (beteuterd) Awel, 'k moet eerlijk zeggen; 'k heb gemeend dat getrouwd zijn
geestig was, maar als ik al diene raad hoor begin ik bang te worden!

TROELE : Nu is 't te late manneke! Er is maar één dinge mee te doen: schien!!
(=scheiden)

JULIEN : Schien? Ei, 'k ben nog maar pas getrouwd?!

TROELE : 't Is juist dat, ge moet eerst getrouwd zijn veur te kunnen schien! (naar deur
rechts) Allee vooruit kom, wat gaan eten!

JULIEN : We zullen nog niet subiet kunnen eten nonkel Troele, mijn schuunmoeder moet
nog komen.

TROELE : Naar een schuunmoeder moede nooit niet kijken!

JULIEN : Jamaar allee...

TROELE : Ten andere: ik ben er! Is 't niet genoeg?

JULIEN : Ja... Wete wat? Ge kunt misschien eerst een cognacske drinken?

TROELE : 'k Meuge genen alkool drinken veur mijn reumaties... Maar allee, als hij niet te
flauw is wil ik wel een druppelke of twee, drije drinken! (af gevolgd door Julien.)

Zesde toneel

Treeze, Siske.

(Treeze op van algemene opkomst. Ze is een kranige oude vrouw. Ze kijkt rond, terwijl ze zich ontdoet van haar handschoenen of mantel. Ze roept in de richting van algemene opkomst.)

TREEZE : Siske! Siske, waar zitte gij?

SISKE : (Op algemene opkomst. Een komisch postuur en het mannelijk evenbeeld van Rosa. Hij is ter gelegenheid van de feestelijkheid in 't zwart gekleed.) Voila maatje, 'k ben daar... 'k Moest toch eerst onzen taxi betalen.

TREEZE : (Steekt de hand uit) Waar is den overschot van 't geld?

SISKE : (geeft geld) Alstublieft, maatje.

TREEZE : (bezieet het geld) Is dat al wat dat er overschiet van mijn 500 fr.?

SISKE : Ja, 't was 450 fr.

TREEZE : (telt geld na) Awel 450 frank! 'k Heb hier maar 25 frank weere!

SISKE : Ja, 'k weet het maatje, maar 'k heb diene chauffeur van dienen taxi 25 frank drinkgeld gegeven.

TREEZE : Wate? 25 frank? Ge zijt gij zeker van uwe kaba?!! 25 frank drinkgeld veur 5 minuten te rijden! Ge zijt toch ne geld wegsmiter!! 't Is goed da'k ik thuis de kasse houde, 'k peize dat we anders niet verre zou'n springen met uw daguure!

SISKE : Ja, maar allee maatje, 't zal nu wel verbeteren, Leontine is nu ook weg!

TREEZE : 't Is waar manneke... (Neemt hem liefdevol bij de arm) We blijven nu alleen... Over vijf jaar is Lucette getrouwd, nu Leontine... En van mijn drij kinders blijft nog juist mijne zeune over... Mijnen oudste... Wie had ooit kunnen peizen dat van mijn drij kinders mijnen oudste bij zijn ma zou gebleven hèn.

SISKE : Ja, tot den dag da'k misschien ook ne keer zal trouwen...

TREEZE : (Kijkt een ogenblik verschrikt op) Trouwen?! Zoude uw moeder alleene laten, Siske?

SISKE : 't Is maar veur te lachen, maatje... (kijkt treurig voor zich) g'Hebt twee soorten mannen: die dieë die gemaakt zijn veur te trouwen, die zelfs heel ilder leven niet anders doen dan trouwen, die drij, vier keren trouwen en schien en die op 't einde

van 't lolleke toch weere trouwen omdat z'ulder leven niet anders kunnen veure stellen dan met nen trouwring aan ilder vingers. En g'hebt tons de tweede soort, de dieë die niet trouwen, die zelfs geen okkasie krijgen veur te trouwen, de soort die geboren wordt veur oude jonkman te worden en waar dat al de meiskes de zot mee houden... gelijk ik.

Zevende toneel

De vorigen, Julien, Patroon.

JULIEN : (op) Ah, 'k ben blije schuunmama dade hier zijt.

TREEZE : Zijn we de laatste misschien?

JULIEN : Ja, 't is op u dat we wachten veur aan tafel te kunnen gaan.

TREEZE : Jammaar Julien, ge moogt gij begost hèn zonder ons zulle.

SISKE : Gij niet zulle maatje, 'k heb 'k ik honger. 't Is van vandemorgen te zesse leen da'k g'eeten heb.

PATROON : (nervus op) Meneer, dat zijn geen mensen die daar binnen zitten, dat zijn leeuwen. 'k Ga moeten opletten of ze gaan mijn tafels ook opvreten!

JULIEN : 't Is goed patroon, ge kunt beginnen serveren, mijn schuunmama is ook gearriveerd.

PATROON : 't Zou tijd worden! Surtout, 'k sta er alleene veure om ilder te bedienen, mijne garçon heeft mij van de morgen laten zitten.

TREEZE : (tot patroon) Awel 't is niets, Siske kan u meehelpen.

PATROON : Siske, wie is dat?

TREEZE : Hier mijne zeune!

SISKE : Jammaar maatje, 'k zou 'k ik liever eten zulle! 'k Heb groten honger!

TREEZE : Ge kunt daarna eten, Siske.

PATROON : (tot Siske) Kom, 't is niet moeilijk, g'hebt maar juist de teljoren af te geven, de teljoren staan gereed. (links af)

SISKE : (naar links, draait zich nog even om) Maatje, 't is van van de morgen te zesse geleen da'k g'eten heb, 'k ga flauw vallen...

TREEZE : Toe vooruit, ge zult er niet van dood gaan! En past op, morst op uw schuun kostume niet!

SISKE : (gedwee) Nee maatje. (af links)

Achtste toneel

Treeze, Julien.

JULIEN : Kom schuunmama, laat ons aan tafel gaan.

TREEZE : Een minuutje Julien, 'k ga er van profiteren, nu dat we juist alleene zijn, om u ne keer iets te zeggen. Ge zijt nu getrouwd met mijn dochter en sta mij toe da'k als moeder u ne goede raad geeve.

JULIEN : (berustend) 'k Heb het gepeisd.

TREEZE : En luistert naar de raad van een mens met ondervindinge.

JULIEN : 'k Ga ze moeten beginnen opschrijven want 'k ga dat allemaal niet kunnen onthouden.

TREEZE : De meeste mannen hèn van die principes van: de man is den baas in huis...

JULIEN : 'k Weet het schuunma, maar dat is van den ouden bak. Over honderd jaar was dat juist, maar in onze moderne tijd is dat anders.

TREEZE : Ah, 'k zie met plezier dade verstandiger zijt dan dat g'er uitziet.

JULIEN : Merci schuunma.

TREEZE : Prent u goed in uw hoofd dat de vrouwe den baas is in heur huis, de man is juist maar gemaakt veur geld binnen te brengen...

JULIEN : Ahja, en de vrouwe veur ze uit te geven.

TREEZE : Van eigen, 't moet toch iemand uitgeven.

JULIEN : 't Is juist, we zou'n anders te rap rijke worden.

TREEZE : En als ge diene raad goed in uw hoofd steekt zulde in uw verder huiselijke leven gelukkig zijn.

JULIEN : Merci schuunmama en kom laat ons nu aan tafel gaan... (terwijl hij met haar afgaat) En als er soms nog iemand zou zijn die mij ne goede raad wil geven... morgen ochtend ben ik thuis van acht tot twaalf. (rechts af met Treeze.)

Negende toneel

Patroon, Rosa, Siske.

PATROON : (op van links met in elke hand een bord, versierd met sla en vlees. Roept in deur links.) En haast u een beetje!

(Op hetzelfde ogenblik Rosa op met hoed van Troele in de hand.)

ROSA : Euh pardon meneer, mijn papa zijnen hoed...

PATROON : (vlug over rechts) 'k Heb genen tijd madam. (af rechts)

(Siske op van links, eveneens met twee schotels. Hij heeft een schort aan. Rosa bemerkt Siske.)

ROSA : Ah, garçon...

SISKE : (Kijkt achter zich of het soms niet tegen iemand anders is.)

ROSA : Ja, 't is tegen u.

SISKE : Ah, pardon.

ROSA : Weete gij niet waar da'k mijne papa zijnen hoed kan hangen?

SISKE : Geweunlijk hangen ze nen hoed aan de kapstok.

ROSA : Ja, dat weet ik wel, maar... er is hier nieveranst ne kapstok in dat huis.

SISKE : Dat zijn van die modern huizen...

ROSA : Waar hedde gij uwen hoed g'hangen, garçon?

SISKE : In de keuken.

ROSA : Ja, maar 'k kan moeilijk nen invit e zijnen hoed in de keuken hangen, dat is goed veur de garçon...

SISKE : 't Is waar...

PATROON : (Vlug op van rechts, terwijl hij naar links gaat) Awel jonk, ge meugt beginnen bestellen, zulle! (af links)

SISKE : Ja patroon... (tot Rosa) Excuseer mij madam...

ROSA : (verlegen) 't Is nog mademoiselle, garçon.

SISKE : Ge zoudt het niet zeggen... (bemerkt dat hij zich versproken heeft) Enfin, 'k wil zeggen: ge zou het niet zeggen dat g'het zou zeggen... 'k Wil zeggen...

ROSA : Enfin, 't is kwestie van te zeggen... (beiden lachen verlegen)

PATROON : (Vlug op met twee schotels, naar rechts) Stade hier nu nog altijd?! (vlug

rechts af)

SISKE : Ja patroon...

ROSA : 'k Geloof dat het ne viezen baas is, hein?

SISKE : 'k Geloof het ook.

ROSA : Ah, g'hebt er nog niet veure gewerkt?

SISKE : Nee... t' is den eerste keer... Maar daarmee weten we nu nog niet waar dat we uw vader zijnen hoed moeten hangen...

ROSA : Ja, en 'k kan er moeilijk heel den avond meer in mijn handen lopen...

SISKE : Ei... hangt hem ook in de keuken... Wacht... pak ne keer vast... (Geeft haar een schotel en neemt in de vrije hand de hoed. Patroon op van rechts naar links. Siske geeft hem de hoed.) Leg binst ne keer dienen hoed in de keuken.

PATROON : En wilde om de liefde Gods de mensen ulder eten gaan geven?! (af links)

SISKE : Ja... (tot Rosa) Voila, daarmee kunde gerust beginnen eten.

ROSA : Merci garçon... (ze begint van de schotel te eten die ze in de hand heeft)

SISKE : Smakelijk... (begint eveneens van z'n schotel te eten.)

ROSA : (kauwend) 't is niet slecht, hein?

SISKE : (Zoekt met z'n vinger in de schotel) 't Zijn koude boontjes met erweetjes... (likt z'n vinger af)

(Patroon op van links met in de ene hand een schotel en in de andere hand nog steeds de hoed. Vlug en mompelend af rechts. Rosa kijkt met verwondering naar de patroon.)

ROSA : Waar gaat uwen baas met mijne papa zijnen hoed naartoe?

SISKE : (lachend) Hij zal zich in zijn haast vergist hèn en gepeist hèn dat het ne koude plat was.

ROSA : 't Is te hopen dat hij er niets mee uitsteekt, want mijn papa is vree zorgvuldig op zijn dingen.

SISKE : (steeds lachend) Ja en 't is te hopen dat degene die dien hoed krijgt zich ook niet vergist en dat hij ook niet peist dat het ne koude plat is.

ROSA : (eveneens lachend) 'k Zie hem al knabbelen op mijn papa zijnen hoed.

PATROON : (terug op met de hoed, geeft hem kwaad aan Siske) Zeg ne keer mijne